

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 16 sierpnia 2016 r.

Poz. 1256

OBWIESZCZENIE

MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 lipca 2016 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 296) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2014 r. poz. 272), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 14 marca 2014 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 598 i 1662),
- 2) ustawą z dnia 30 maja 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. poz. 923),
- 3) ustawą z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. poz. 978),
- 4) ustawą z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1268),
- 5) ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1830),
- 6) ustawą z dnia 29 kwietnia 2016 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy oraz ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. poz. 827)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 22 lipca 2016 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 31 ustawy z dnia 14 marca 2014 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 598 i 1662), który stanowi:

„Art. 31. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dnia od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 9 lit. b i d oraz pkt 40, 45–47, 49 i 50, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2014 r.;
- 2) art. 1:
 - a) pkt 6 lit. b w zakresie art. 9 ust. 2d pkt 3,
 - b) pkt 9 lit. a tiret pierwsze,
 - c) pkt 29 w zakresie art. 36a ust. 4 pkt 1 w odniesieniu do Ochotniczych Hufców Pracy i art. 36d ust. 2 pkt 3 lit. b,
 - d) pkt 78 w zakresie art. 106a ust. 5 pkt 1,
 - e) pkt 81 lit. a w zakresie art. 109 ust. 2c,
 - f) pkt 81 lit. c– które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.;
- 3) art. 7 pkt 2 lit. c, która wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.”;

- 2) art. 2–4 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. poz. 923), które stanowią:

„Art. 2. Do roszczeń pracowniczych z tytułu niewypłacalności pracodawcy, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 1, powstałych po dniu 1 stycznia 2013 r., stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 3. W stosunku do roszczeń pracowniczych, o których mowa w art. 2, powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, termin określony w art. 15 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 rozpoczyna swój bieg w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 3) art. 456 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. poz. 978), który stanowi:

„Art. 456. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 5, który wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2018 r.;
- 2) art. 148 i art. 149, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2015 r.;
- 3) art. 428 pkt 138 w zakresie dotyczącym art. 227, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 4) art. 36 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1268), który stanowi:

„Art. 36. Ustawa wchodzi w życie z dniem 2 stycznia 2016 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 6, który wchodzi w życie z dniem 1 marca 2016 r.”;

- 5) odnośnika nr 1 oraz art. 56 i art. 57 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1830), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa uzupełnia wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz. Urz. UE L 48 z 23.02.2011, str. 1).”

„Art. 56. Do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 57. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., z wyjątkiem art. 50, art. 51 i art. 54, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.”;

- 6) art. 3 ustawy z dnia 29 kwietnia 2016 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy oraz ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. poz. 827), który stanowi:

„Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *M. Kuchciński*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 22 lipca 2016 r. (poz. 1256)

USTAWA

z dnia 13 lipca 2006 r.

o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje zasady, zakres i tryb ochrony roszczeń pracowniczych w razie niemożności ich zaspokojenia z powodu niewypłacalności pracodawcy.

Rozdział 2

Niewypłacalność pracodawcy

Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się w przypadku niewypłacalności pracodawcy będącego przedsiębiorcą, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.²⁾), położonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddziałem banku zagranicznego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.³⁾), a także przedsiębiorcą zagranicznym pochodzącym z państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Porozumieniu Gospodarczym, który utworzył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddział lub przedstawicielstwo, o którym mowa w przepisach o swobodzie działalności gospodarczej, o ile:

- w przypadku przedsiębiorców zagranicznych z państw członkowskich Unii Europejskiej, z wyłączeniem Danii – może być wobec nich wszczęte postępowanie upadłościowe w rozumieniu art. 2 lit. a lub lit. c rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego⁴⁾,
- ⁵⁾ w przypadku przedsiębiorców zagranicznych z Danii i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – może być wobec nich uznane główne zagraniczne postępowanie upadłościowe, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 233, z późn. zm.⁶⁾) dotyczących międzynarodowego postępowania upadłościowego,
- ⁵⁾ w przypadku przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także oddziałów banków zagranicznych – odrębne przepisy nie wyłączają możliwości ogłoszenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej upadłości oraz wszczęcia postępowania restrukturyzacyjnego takiego pracodawcy,
- ⁵⁾ w przypadku przedsiębiorców zagranicznych z państw członkowskich Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działających na terenie Rzeczypospolitej Polskiej jako oddział instytucji kredytowej lub zakładu ubezpieczeń – może zostać wszczęte wobec instytucji kredytowej lub zakładu ubezpieczeń postępowanie upadłościowe, postępowanie restrukturyzacyjne lub inne podobne postępowanie,

i jednocześnie zatrudnia, zgodnie z przepisami polskiego prawa, co najmniej jedną osobę fizyczną w związku z prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalnością gospodarczą lub działalnością przedstawicielstwa.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2002/74/WE z dnia 23 września 2002 r. zmieniającej dyrektywę Rady nr 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz. Urz. WE L 270 z 08.10.2002, str. 10; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 4, str. 261).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875, 978, 1197, 1268, 1272, 1618, 1649, 1688, 1712, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65, 352, 615, 780, 868, 903 i 960.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 559, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357, 1513, 1634, 1830, 1844, 1854, 1864 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 615, 904 i 996.

⁴⁾ Wymienione rozporządzenie zostało opublikowane w Dz. Urz. WE L 160 z 30.06.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 1, str. 191.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 438 pkt 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. poz. 978), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 978, 1166, 1259 i 1844 oraz z 2016 r. poz. 615 i 996.

2. Niewypłacalność pracodawcy, o której mowa w ust. 1, nie zachodzi w odniesieniu do osób prawnych podlegających obowiązkowi wpisu do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, o którym mowa w rozdziale 3 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 687 i 996), wpisanych do rejestru przedsiębiorców z tytułu wykonywania działalności gospodarczej, jednostek zaliczanych, na podstawie odrębnych przepisów, do sektora finansów publicznych, a także osób fizycznych prowadzących gospodarstwo domowe zatrudniających osoby wykonujące pracę zarobkową w tym gospodarstwie.

Art. 3.⁷⁾ 1. Niewypłacalność pracodawcy, o której mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi, gdy sąd upadłościowy lub restrukturyzacyjny, na podstawie przepisów Prawa upadłościowego lub Prawa restrukturyzacyjnego, wyda postanowienie o:

- 1) ogłoszeniu upadłości pracodawcy lub wszczęciu wobec niego wtórnego postępowania upadłościowego;
- 2) otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego, o którym mowa w art. 2 pkt 2–4 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. poz. 978, z późn. zm.⁸⁾);
- 3) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy, jeżeli jego majątek nie wystarcza lub jedynie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania;
- 4) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości w przypadku stwierdzenia, że majątek dłużnika jest obciążony hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską w takim stopniu, że pozostały jego majątek nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania.

2. Datą niewypłacalności jest data wydania postanowienia sądu upadłościowego o ogłoszeniu upadłości lub wszczęciu wtórnego postępowania upadłościowego pracodawcy, data wydania postanowienia sądu restrukturyzacyjnego o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego pracodawcy, data postanowienia sądu upadłościowego o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4.

Art. 4. 1. Niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi również w przypadku wszczęcia postępowania upadłościowego, postępowania układowego lub innego podobnego postępowania w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym wobec instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń mających siedzibę w tych państwach.

2. Niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi również w przypadku, gdy sąd zagraniczny wyda orzeczenie, zgodnie z którym nie zostaje wszczęte postępowanie upadłościowe z uwagi na stwierdzenie definitywnego zamknięcia przedsiębiorstwa albo z powodu niewystarczalności aktywów na zaspokojenie kosztów tego postępowania.

3. Datą niewypłacalności jest data wydania przez sąd zagraniczny orzeczenia w przypadku, o którym mowa w ust. 1 albo w ust. 2.

Art. 5. 1.⁹⁾ Niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi również w przypadku wydania, zgodnie z przepisami Prawa upadłościowego dotyczącymi międzynarodowego postępowania upadłościowego, przez sąd upadłościowy postanowienia o uznaniu orzeczenia o wszczęciu głównego zagranicznego postępowania upadłościowego wszczętego wobec przedsiębiorcy zagranicznego z Danii lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi także w przypadku, gdy sąd zagraniczny wyda orzeczenie, zgodnie z którym nie zostaje wszczęte postępowanie upadłościowe z uwagi na stwierdzenie definitywnego zamknięcia przedsiębiorstwa albo z powodu niewystarczalności aktywów na zaspokojenie kosztów tego postępowania.

3. Datą niewypłacalności jest data wydania przez sąd upadłościowy postanowienia o uznaniu zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w ust. 1, albo data wydania przez sąd zagraniczny orzeczenia, o którym mowa w ust. 2.

Art. 6. 1. Niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi również, gdy:

- 1) organ sądowy lub każdy inny właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z wyłączeniem Danii, uprawniony do wszczęcia postępowania upadłościowego wyda, zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000, orzeczenie o wszczęciu wobec przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 2 lit. a lub c tego rozporządzenia, oraz powoła zarządcę albo

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 438 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1259, 1513, 1830 i 1844 oraz z 2016 r. poz. 615 i 996.

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 438 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

- 2) organ sądowy lub każdy inny właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z wyłączeniem Danii, uprawniony do wszczęcia postępowania upadłościowego wyda, zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000, orzeczenie, zgodnie z którym nie zostaje wszczęte postępowanie upadłościowe z uwagi na stwierdzenie definitywnego zamknięcia przedsiębiorstwa albo z powodu niewystarczalności aktywów na zaspokojenie kosztów tego postępowania, albo
- 3) sąd upadłościowy wyda, zgodnie z art. 3 ust. 2 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000, orzeczenie o ogłoszeniu upadłości przedsiębiorcy zagranicznego, mające skutki ograniczone do majątku dłużnika znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Datą niewypłacalności jest data wydania orzeczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, data wydania orzeczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, albo data wydania przez sąd upadłościowy postanowienia o ogłoszeniu upadłości przedsiębiorcy zagranicznego, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

Art. 7. W przypadkach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, zarządca, w rozumieniu art. 2 lit. b rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000, obwieszcza w Monitorze Sądowym i Gospodarczym o wydaniu orzeczenia o wszczęciu postępowania upadłościowego, o wydaniu orzeczenia o powołaniu zarządcy oraz dane o osobie zarządcy. Obwieszczenie zawiera istotną treść orzeczenia o wszczęciu postępowania oraz orzeczenia o powołaniu zarządcy, informacje o osobie zarządcy oraz informację, że właściwość sądu wynika z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000.

Art. 8. 1. Niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi również, gdy w postępowaniu krajowym w razie niezaspokojenia przez pracodawcę roszczeń pracowniczych z powodu braku środków finansowych:

- 1) na podstawie przepisów Prawa upadłościowego sąd upadłościowy wyda postanowienie o umorzeniu postępowania upadłościowego, jeżeli:¹⁰⁾
 - a)¹¹⁾ majątek pozostały po wyłączeniu z niego przedmiotów majątkowych dłużnika obciążonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania,
 - b) wierzyciele zobowiązani uchwałą zgromadzenia wierzycieli albo postanowieniem sędziego-komisarza nie złożyli w wyznaczonym terminie zaliczki na koszty postępowania, a brak jest płynnych funduszy na te koszty;
- 2) organ założycielski podejmie decyzję o wdrożeniu postępowania likwidacyjnego wobec przedsiębiorstwa państwowego, o ile likwidacja nie jest skutkiem przekształcenia, łączenia lub podziału tego przedsiębiorstwa;
- 3) sąd orzeknie rozwiązanie spółki handlowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030, z późn. zm.¹²⁾);
- 4) minister właściwy do spraw gospodarki wyda, na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej, wykonywanej na takich samych zasadach, jak przedsiębiorcy polscy, przez przedsiębiorcę zagranicznego w ramach utworzonego oddziału z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) minister właściwy do spraw gospodarki wyda, na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, decyzję o zakazie wykonywania działalności przez przedsiębiorcę zagranicznego, w ramach utworzonego przedstawicielstwa z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) zgodnie z przepisami *art. 7–7i ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej* (Dz. U. poz. 1178, z późn. zm.¹³⁾)¹⁴⁾ lub przepisami o swobodzie działalności gospodarczej organ ewidencyjny wykreśli pracodawcę będącego osobą fizyczną z *Ewidencji Działalności Gospodarczej*¹⁵⁾ w wyniku zawiadomienia o zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej lub stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania przez pracodawcę działalności gospodarczej.

¹⁰⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 438 pkt 4 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 438 pkt 4 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 265 i 1161, z 2015 r. poz. 4, 978, 1333 i 1830 oraz z 2016 r. poz. 615 i 996.

¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. poz. 958 i 1193, z 2001 r. poz. 509, 679, 1115 i 1643, z 2002 r. poz. 2, 995 i 1112, z 2003 r. poz. 789, 1176 i 2125, z 2004 r. poz. 535, 870 i 1808, z 2006 r. poz. 1043, z 2008 r. poz. 888, z 2009 r. poz. 97 oraz z 2011 r. poz. 764 i 1016.

¹⁴⁾ Ustawa utraciła moc na podstawie art. 66 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. poz. 1808, z 2006 r. poz. 1636, z 2008 r. poz. 888, z 2009 r. poz. 97 oraz z 2011 r. poz. 764).

¹⁵⁾ Obecnie Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, na podstawie art. 68 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. poz. 97), który wszedł w życie z dniem 1 lipca 2011 r.

2. Datą niewypłacalności jest data uprawomocnienia się postanowienia sądu upadłościowego o umorzeniu postępowania upadłościowego w przypadku pracodawców, o których mowa w ust. 1 pkt 1, data wydania decyzji w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 4 i 5, data uprawomocnienia się orzeczenia sądu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, albo data dokonania wykreślenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 6.

Art. 8a. 1. Niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi również w razie niezaspokojenia roszczeń pracowniczych z powodu braku środków finansowych w przypadku faktycznego zaprzestania działalności przez pracodawcę, trwającego dłużej niż 2 miesiące.

2. Datą wystąpienia niewypłacalności pracodawcy jest dzień upływu terminu, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 3

Pracodawca, pracownik

Art. 9. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 2 ust. 1, prowadzący działalność gospodarczą wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą również na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w odniesieniu do działalności prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oddział banku zagranicznego, oddział instytucji kredytowej lub oddział zagranicznego zakładu ubezpieczeń, a także oddział lub przedstawicielstwo przedsiębiorcy zagranicznego, zwany dalej „pracodawcą”, jest obowiązany opłacać składki za pracowników na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zwany dalej „Funduszem”.

Art. 9a.¹⁶⁾ Pracodawca, o którym mowa w art. 9, nie opłaca składek na Fundusz za pracowników powracających z urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego lub urlopu wychowawczego w okresie 36 miesięcy począwszy od pierwszego miesiąca po powrocie z urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego lub urlopu wychowawczego.

Art. 9b. 1. Pracodawca, o którym mowa w art. 9, nie opłaca składek na Fundusz przez okres 12 miesięcy, począwszy od pierwszego miesiąca po zawarciu umowy o pracę, za osoby zatrudnione, które ukończyły 50. rok życia i w okresie 30 dni przed zatrudnieniem pozostawały w ewidencji bezrobotnych powiatowego urzędu pracy.

2. Pracodawca, o którym mowa w art. 9, nie opłaca składek na Fundusz za pracowników, którzy osiągnęli wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn.

Art. 9c.¹⁷⁾ Pracodawca, o którym mowa w art. 9, nie opłaca składek na Fundusz przez okres 12 miesięcy, począwszy od pierwszego miesiąca po zawarciu umowy o pracę, za skierowanych zatrudnionych bezrobotnych, którzy nie ukończyli 30 roku życia.

Art. 10. Pracownikiem, o którym mowa w art. 9, jest osoba fizyczna, która, zgodnie z przepisami polskiego prawa, pozostaje z pracodawcą w stosunku pracy lub jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę nakładczą albo wykonuje pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której, zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r. poz. 380 i 585), stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo wykonuje pracę zarobkową na podstawie innej niż stosunek pracy na rzecz pracodawcy będącego rolniczą spółdzielnią produkcyjną, spółdzielnią kółek rolniczych lub inną spółdzielnią zajmującą się produkcją rolną – jeżeli z tego tytułu podlega obowiązkowi ubezpieczeń emerytalnego i rentowych, z wyjątkiem małżonka pracodawcy, a także jego dzieci własnych, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobionych, rodziców, macochy i ojczyma oraz osób przysposabiających, a także rodzeństwa, wnuków, dziadków, zięciów i synowych, bratowych, szwagierek i szwagrów oraz osób wykonujących pracę zarobkową w gospodarstwie domowym.

Rozdział 4

Zakres oraz tryb zaspokajania roszczeń pracowniczych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

Art. 11. W razie niewypłacalności pracodawcy są zaspokajane roszczenia pracowników, o których mowa w art. 10, a także byłych pracowników oraz uprawnionych do renty rodzinnej członków rodziny zmarłego pracownika lub zmarłego byłego pracownika.

¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 21 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1268), która weszła w życie z dniem 2 stycznia 2016 r.

¹⁷⁾ Dodany przez art. 10 pkt 2 ustawy z dnia 14 marca 2014 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 598), która weszła w życie z dniem 27 maja 2014 r.

Art. 12. 1. W razie niewypłacalności pracodawcy niezaspokojone roszczenia pracownicze, zwane dalej „roszczeniami”, podlegają zaspokojeniu ze środków Funduszu.

2. Zaspokojeniu ze środków Funduszu podlegają należności główne z tytułu:

- 1) wynagrodzenia za pracę;
- 2) przysługujących pracownikowi na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów prawa pracy:
 - a) wynagrodzenia za czas niezawinionego przez pracownika przestoju, za czas niewykonywania pracy (zwolnienia od pracy) i za czas innej usprawiedliwionej nieobecności w pracy,
 - b) wynagrodzenia za czas niezdolności pracownika do pracy wskutek choroby, o którym mowa w art. 92 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeksu pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.¹⁸⁾),
 - c) wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego,
 - d) odprawy pieniężnej przysługującej na podstawie przepisów o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników,
 - e) ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, o którym mowa w art. 171 § 1 Kodeksu pracy, należny za rok kalendarzowy, w którym ustał stosunek pracy,
 - f) odszkodowania, o którym mowa w art. 36¹ § 1 Kodeksu pracy,
 - g) dodatku wyrównawczego, o którym mowa w art. 230 i 231 Kodeksu pracy;
- 3) składek na ubezpieczenia społeczne należnych od pracodawców na podstawie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

3. Roszczenia z tytułów wymienionych w ust. 2 pkt 1, pkt 2 lit. a–c i lit. g oraz pkt 3 podlegają zaspokojeniu za okres nie dłuższy niż 3 miesiące poprzedzające datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy albo za okres nie dłuższy niż 3 miesiące poprzedzające ustanie stosunku pracy, jeżeli ustanie stosunku pracy przypada w czasie nie dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy.

4. Roszczenie z tytułu wymienionego w ust. 2 pkt 2 lit. e podlega zaspokojeniu, jeżeli ustanie stosunku pracy nastąpiło w okresie nie dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy.

5. Roszczenia z tytułów wymienionych w ust. 2 pkt 2 lit. d i lit. f podlegają zaspokojeniu, jeżeli ustanie stosunku pracy nastąpiło w okresie nie dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy lub w okresie nie dłuższym niż 4 miesiące następujące po tej dacie.

6. Roszczenia z tytułów wymienionych w ust. 2 podlegają zaspokojeniu także w przypadku, gdy uprawnienie do nich powstanie w dniu stanowiącym datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy lub w dniu ustania stosunku pracy.

Art. 12a. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 8a ust. 1, marszałek województwa wypłaca, na wniosek pracownika, zaliczkę na poczet niezaspokojonych przez pracodawcę roszczeń pracowniczych, w kwocie niezaspokojonych roszczeń, o których mowa w art. 12 ust. 2, nie wyższej jednak niż wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego na podstawie odrębnych przepisów, obowiązującego w dniu wypłaty zaliczki.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się marszałkowi województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3. We wniosku pracownik jest obowiązany złożyć oświadczenie o pozostawaniu w stosunku pracy z danym pracodawcą, rodzaju niezaspokojonych roszczeń pracowniczych i ich wysokości oraz uprawdopodobnić fakt wystąpienia niewypłacalności pracodawcy lub dowieść faktu złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Przepis art. 16 stosuje się odpowiednio.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, pracownik składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, o czym należy składającego pouczyć przed złożeniem oświadczenia.

4. W przypadku zgłoszenia przez pracownika wniosku o wypłatę świadczeń z tytułu faktycznego zaprzestania działalności przez pracodawcę marszałek województwa ma prawo do uzyskania niezbędnych informacji, w szczególności w zakresie: składania deklaracji i opłacenia należnych podatków w urzędzie skarbowym, wyrejestrowania pracowników lub płatnika z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ustaleń dokonanych przez Państwową Inspekcję Pracy w ramach przeprowadzonych u pracodawcy kontroli i inspekcji, ustaleń dokonanych przez komornika w trakcie prowadzonych przeciwko pracodawcy postępowań egzekucyjnych.

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1662, z 2015 r. poz. 1066, 1220, 1224, 1240, 1268 i 1735 oraz z 2016 r. poz. 868, 910 i 960.

5. Marszałek województwa ma prawo żądania od pracodawcy dokumentów potwierdzających faktyczne zaprzestanie działalności, w tym także wglądu do dokumentacji w miejscu działalności pracodawcy.

6. Wypłata pozostałych niezaspokojonych roszczeń pracowniczych, jak również roszczeń byłych pracowników lub uprawnionych do renty rodzinnej członków rodziny zmarłego pracownika lub zmarłego byłego pracownika może nastąpić w oparciu o wnioski złożone w trybie i na zasadach określonych w art. 16.

Art. 13. W przypadku ponownego zaistnienia niewypłacalności, o której mowa w art. 3–8a, w odniesieniu do danego pracodawcy przepisy dotyczące zaspokajania roszczeń ze środków Funduszu nie mogą mieć powtórnie zastosowania do tych samych pracowników w zakresie tych samych roszczeń, przy czym roszczenia z tytułów wymienionych w art. 12 ust. 2 pkt 1, pkt 2 lit. a–c i lit. g oraz pkt 3 podlegają zaspokojeniu łącznie za okres nie dłuższy niż 3 miesiące.

Art. 14. 1. W przypadku wypłaty świadczeń ze środków Funduszu z tytułu roszczeń określonych w art. 12 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. a–c i lit. g łączna kwota świadczeń za okres jednego miesiąca nie może przekraczać przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału, od dnia jego ogłoszenia przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, ogłaszanego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

2. W przypadku wypłaty świadczenia z tytułu roszczenia określonego w art. 12 ust. 2 pkt 2 lit. e świadczenie nie może przekraczać kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku wypłaty świadczenia z tytułu roszczenia określonego w art. 12 ust. 2 pkt 2 lit. d lub lit. f świadczenie nie może przekraczać kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, lub jego wielokrotności, w przypadku gdy roszczenie stanowi wielokrotność wynagrodzenia stanowiącego podstawę do jego ustalenia.

4.¹⁹⁾ W przypadku gdy sędzia-komisarz wyda, zgodnie z przepisami Prawa upadłościowego, postanowienie, że określona część wynagrodzenia za pracę pracownika wykonującego zadania w zakresie zarządu przedsiębiorstwem lub wynagrodzenie osoby świadczącej usługi związane z zarządem przedsiębiorstwem upadłego, określone w umowie o pracę lub umowie o świadczenie usług zawartej przed ogłoszeniem upadłości, lub określona część świadczeń przysługujących w związku z rozwiązaniem stosunku pracy albo umowy o usługi związane z zarządem przedsiębiorstwem jest bezskuteczna w stosunku do masy upadłości, a wysokości części w stosunku do niej skutecznych są niższe niż przeciętne miesięczne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 – wysokość wypłacanych świadczeń nie może odpowiednio przekraczać wysokości roszczenia skutecznego do masy upadłości.

Art. 14a. 1.²⁰⁾ W okresie od dnia złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy spełniającego wymogi wskazane w art. 22–25 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe do dnia wydania przez sąd postanowienia w sprawie ogłoszenia upadłości, pracodawca może złożyć do marszałka województwa wnioski o wypłatę zaliczek przeznaczonych na zaspokojenie niezaspokojonych świadczeń pracowniczych, o których mowa w art. 12 ust. 2, w kwocie niezaspokojonych świadczeń należnych uprawnionemu pracownikowi, nie wyższej jednak niż wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę, obowiązującego w dniu wypłaty zaliczki.

2. Wniosek obejmuje zbiorczy wykaz niezaspokojonych roszczeń pracowniczych, do którego stosuje się odpowiednio art. 15 ust. 1, oraz kopię wniosku o ogłoszenie upadłości złożonego w sądzie wraz z dołączonymi do niego dokumentami.

3. Zaliczki, o których mowa w ust. 1, są wypłacane bezpośrednio pracownikowi.

Art. 15. 1.²¹⁾ W okresie miesiąca od daty niewypłacalności pracodawcy pracodawca, nadzorca sądowy lub zarządca, syndyk, likwidator lub inna osoba sprawująca zarząd majątkiem pracodawcy sporządza i składa marszałkowi województwa zbiorczy wykaz niezaspokojonych roszczeń, zwany dalej „zbiorczym wykazem”, określając osoby uprawnione, o których mowa w art. 10, oraz tytuły i wysokość roszczeń wnioskowanych do zaspokojenia ze środków Funduszu. Zbiorczy wykaz obejmuje roszczenia z okresów poprzedzających datę niewypłacalności pracodawcy.

2. Jeżeli zaspokojeniu podlegają roszczenia z okresów następujących po dacie niewypłacalności pracodawcy, podmiot określony w ust. 1 sporządza i składa marszałkowi województwa niezwłocznie po ustaniu stosunku pracy osób uprawnionych wykazy uzupełniające; wykazy obejmują wskazanie tych osób oraz tytuły i wysokość roszczeń.

3. Zbiorczy wykaz i wykazy uzupełniające składa się marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę pracodawcy.

¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 438 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 438 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 438 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

4. Marszałek województwa, o którym mowa w ust. 3, po stwierdzeniu zgodności zbiorczego wykazu lub wykazu uzupełniającego z przepisami ustawy przekazuje niezwłocznie odpowiednie środki finansowe Funduszu podmiotowi określonymu w ust. 1, który wypłaca uprawnionym osobom świadczenia przewidziane w ustawie.

Art. 16. 1. Wypłata świadczeń może nastąpić także na podstawie wniosku pracownika, byłego pracownika lub uprawnionych do renty rodzinnej członków rodziny zmarłego pracownika lub zmarłego byłego pracownika.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się marszałkowi województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3, nie wcześniej niż po upływie dwóch tygodni od terminów przewidzianych do złożenia wykazu lub wykazu uzupełniającego, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2.

3.²²⁾ Marszałek województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3, dokonuje wypłaty niezwłocznie po stwierdzeniu, że wniosek obejmuje roszczenia podlegające zaspokojeniu ze środków Funduszu oraz niezwłocznie powiadamia o tym pracodawcę, nadzorcę sądowego lub zarządcę, syndyka, likwidatora lub inną osobę sprawującą zarząd majątkiem pracodawcy.

Art. 17. 1. Przepisu art. 15 ust. 1 nie stosuje się w razie niewypłacalności pracodawcy, która zachodzi w przypadku:

- 1) wydania przez sąd upadłościowy postanowienia o uznaniu głównego zagranicznego postępowania upadłościowego wszczętego wobec przedsiębiorcy zagranicznego z Danii lub z państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 2) wydania, zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000, przez organ sądowy lub każdy inny właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z wyłączeniem Danii, uprawniony do wszczęcia postępowania upadłościowego przedsiębiorcy zagranicznego z tych państw, orzeczenia o wszczęciu wobec przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 2 lit. a lub c tego rozporządzenia, oraz powołaniu zarządcy;
- 3) wydania przez sąd zagraniczny orzeczenia o wszczęciu postępowania upadłościowego, postępowania układowego lub innego podobnego postępowania, w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wobec instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń mających siedziby w tych państwach;
- 4) wydania w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, przez organ sądowy lub każdy inny właściwy organ lub sąd zagraniczny orzeczenia, zgodnie z którym nie zostaje wszczęte postępowanie upadłościowe z uwagi na stwierdzenie definitywnego zamknięcia przedsiębiorstwa albo z powodu niewystarczalności aktywów na zaspokojenie kosztów tego postępowania w odniesieniu do przedsiębiorcy zagranicznego, instytucji kredytowej lub zagranicznego zakładu ubezpieczeń.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 wypłata świadczeń może nastąpić wyłącznie na podstawie wniosku pracownika, byłego pracownika lub uprawnionych do renty rodzinnej członków rodziny zmarłego pracownika lub zmarłego byłego pracownika, złożonego marszałkowi województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 4, osoba upoważniona w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego w oddziale albo w przedstawicielstwie lub odpowiednio osoba reprezentująca instytucję kredytową albo zagraniczny zakład ubezpieczeń, w razie niezaspokojenia przez pracodawcę roszczeń pracowniczych z powodu braku środków finansowych:

- 1) przekazuje marszałkowi województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3:
 - a) odpis orzeczenia wydanego przez organ sądowy lub każdy inny właściwy organ uprawniony do wszczęcia postępowania upadłościowego,
 - b) uwierzytelnione tłumaczenie orzeczenia na język polski,
 - c) informację sporządzoną w języku polskim o istotnej treści wydanego orzeczenia, dacie jego wydania oraz oddziale lub przedstawicielstwie, w tym dane dotyczące wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego lub do rejestru przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych, o którym mowa w przepisach o swobodzie działalności gospodarczej;
- 2) informuje osoby wymienione w ust. 2 o przekazaniu dokumentów, o których mowa w pkt 1.

²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 438 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

4. W przypadkach określonych w ust. 1 marszałek województwa, o którym mowa w art. 15 ust. 3, dokonuje wypłaty świadczeń niezwłocznie po stwierdzeniu:

- 1)²³⁾ w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – wydania, zgodnie z przepisami Prawa upadłościowego dotyczącymi międzynarodowego postępowania upadłościowego, przez sąd upadłościowy postanowienia o uznaniu orzeczenia o wszczęciu głównego zagranicznego postępowania upadłościowego wszczętego wobec przedsiębiorcy zagranicznego z Danii lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo
- 2) w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 – ukazania się w Monitorze Sądowym i Gospodarczym obwieszczenia, o którym mowa w art. 7, albo
- 3) w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 – opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej orzeczenia sądu zagranicznego o wszczęciu postępowania upadłościowego, postępowania układowego lub innego podobnego postępowania wobec instytucji kredytowych lub zagranicznych zakładów ubezpieczeń, albo
- 4) w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 4 – uzyskania dokumentów, o których mowa w ust. 3, od osoby upoważnionej w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego w oddziale albo w przedstawicielstwie lub od osoby reprezentującej instytucję kredytową lub zagraniczny zakład ubezpieczeń oraz
- 5) że wniosek złożyła osoba, o której mowa w ust. 2, uprawniona do świadczeń z powodu niewypłacalności pracodawcy określonej w ust. 1 i
- 6) że wniosek dotyczy niezaspokojonych roszczeń podlegających zaspokojeniu ze środków Funduszu.

Art. 18. W postępowaniu, o którym mowa w art. 15–17, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868 i 996), z wyjątkiem przepisów dotyczących wydawania decyzji i postanowień.

Art. 19. 1. W razie wypłaty świadczeń w przypadkach określonych w art. 17 ust. 4 o zakresie ochrony roszczeń pracowniczych oraz o kwocie wypłaconych świadczeń:

- 1) marszałek województwa właściwy ze względu na siedzibę pracodawcy powiadamia dysponenta Funduszu;
- 2) dysponent Funduszu powiadamia odpowiednią instytucję gwarancyjną.

2. W razie wypłaty świadczeń w przypadku ogłoszenia przez sąd upadłościowy upadłości pracodawcy lub wydania przez sąd upadłościowy orzeczenia o oddaleniu z przyczyn, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 i 5, wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy, prowadzącego działalność również na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dysponent Funduszu udziela informacji instytucjom gwarancyjnym państw, w których upadły pracodawca prowadzi działalność.

3. Dysponent Funduszu porozumiewa się i współpracuje z właściwymi instytucjami państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym również w innych sprawach dotyczących zaspokajania roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.

Art. 20. 1. O odmowie wypłaty świadczenia w całości lub w części, zgłoszonego w trybie określonym w art. 15–19, marszałek województwa zawiadamia niezwłocznie na piśmie zainteresowaną osobę, podając uzasadnienie tej odmowy.

2. Spory powstałe w związku z odmową wypłaty świadczenia ze środków Funduszu rozstrzyga sąd właściwy w sprawach z zakresu prawa pracy.

Art. 21. 1. Środki finansowe Funduszu przekazane na wypłatę świadczeń mogą podlegać egzekucji prowadzonej jedynie na rzecz osób, dla których zostały przekazane.

2. Ze świadczeń wypłacanych z Funduszu mogą być potrącane zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, składki na ubezpieczenia społeczne finansowane ze środków ubezpieczonego, składki na ubezpieczenie zdrowotne, a także należności alimentacyjne na zasadach przewidzianych w Kodeksie pracy do potrącenia tych należności z wynagrodzenia za pracę.

Art. 21a. Ze środków Funduszu mogą być wypłacane także inne świadczenia na zasadach określonych w odrębnych ustawach, o ile Fundusz otrzyma dodatkowe środki finansowe przewidziane na ich wypłatę.

²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 438 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

Art. 22. Minister właściwy do spraw pracy w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory zbiorczego wykazu i wykazów uzupełniających, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2, i wzór wniosku, o którym mowa w art. 16 ust. 1 i art. 17 ust. 2, oraz tryb ich składania, a także przekazywania środków finansowych Funduszu i dokonywania wypłat świadczeń z Funduszu, mając na uwadze czytelność i kompletność tych wzorów oraz uwzględniając dane osób uprawnionych niezbędne do przekazywania środków i wypłat ze środków finansowych Funduszu.

Art. 22a. Minister właściwy do spraw pracy w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków, o których mowa w art. 12a ust. 1 i art. 14a ust. 1, oraz tryb ich składania, a także tryb przekazywania środków finansowych Funduszu, mając na uwadze czytelność i kompletność tych wzorów oraz uwzględniając dane osób uprawnionych niezbędne do przekazywania środków i wypłat ze środków finansowych Funduszu.

Rozdział 5

Zakres oraz tryb zwrotu środków do Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

Art. 23. 1. Przekazanie środków finansowych Funduszu na wypłatę świadczeń, a także wypłata świadczeń ze środków Funduszu powoduje z mocy prawa przejście na marszałka województwa, działającego w imieniu dysponenta Funduszu, roszczenia wobec pracodawcy, likwidatora lub innej osoby zarządzającej majątkiem pracodawcy lub roszczenia do masy upadłości o zwrot wypłaconych świadczeń.

2. Przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń roszczenia na rzecz Funduszu korzystają z takiej samej ochrony prawnej, jaką odrębne przepisy przewidują dla należności za pracę.

3. Dysponent Funduszu może określić warunki zwrotu należności, w szczególności rozłożyć na raty, odroczyć termin spłaty należności lub odstąpić w całości lub w części od dochodzenia zwrotu należności, lub umorzyć w całości lub w części należności, gdy dochodzi zwrotu należności lub prowadzi postępowanie egzekucyjne w stosunku do osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej albo przedsiębiorców, którzy trwale zaprzestali prowadzenia działalności gospodarczej z uwagi na pozostawanie w stanie likwidacji lub upadłości, jeżeli podjęcie takiej decyzji przez dysponenta Funduszu:

- 1) prowadzi do odzyskania zwrotu wyższej kwoty, niż gdyby takiej decyzji nie podjęto, lub
- 2) dochodzenie zwrotu jest związane z poniesieniem kosztów znacznie przewyższających wysokość dochodzonej kwoty, lub
- 3) w przypadku osób fizycznych – gdy osoba ta wykaże, że ze względu na stan majątkowy i sytuację rodzinną, w tym uzyskiwanie dochodu uniemożliwiającego spłacenie należności do Funduszu, nie jest w stanie spłacić należności jednorazowo lub w całości, ponieważ spowodowałoby to zbyt dotkliwe skutki dla niej i jej rodziny, w szczególności pozbawiłoby tę osobę i jej rodzinę możliwości zaspokojenia niezbędnych potrzeb życiowych.

4. Dysponent Funduszu może określić warunki zwrotu należności, w szczególności rozłożyć na raty, odroczyć termin spłaty należności, gdy dochodzi zwrotu należności lub prowadzi postępowanie egzekucyjne w stosunku do przedsiębiorców, w taki sposób aby nie stanowiło to pomocy publicznej w rozumieniu przepisów o pomocy publicznej.

5.²⁴⁾ Dysponent Funduszu może określić warunki zwrotu należności, w szczególności rozłożyć na raty, odroczyć termin spłaty należności lub odstąpić w całości lub w części od dochodzenia zwrotu należności, lub umorzyć w całości lub w części należności, gdy dochodzi zwrotu należności lub prowadzi postępowanie egzekucyjne w stosunku do przedsiębiorców, zgodnie z zasadami udzielania pomocy *de minimis*, określonymi we właściwych przepisach prawa Unii Europejskiej, dotyczących pomocy *de minimis*.

6. Dysponent Funduszu może umorzyć należność w całości lub w części w przypadkach całkowitej jej nieściągalności, gdy:

- 1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji należności, lub
- 2) osoba fizyczna zmarła, nie pozostawiając żadnego majątku, lub pozostawiła ruchomości niepodlegające egzekucji na podstawie odrębnych przepisów i jednocześnie nie ma spadkobierców innych niż Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego, lub

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. poz. 923), która weszła w życie z dniem 26 lipca 2014 r.

3) osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, została wykreślona z właściwego rejestru, przy jednoczesnym braku majątku, z którego można by egzekwować należność, a odpowiedzialność nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie, lub

4)²⁵⁾ sąd upadłościowy wydał postanowienie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 lub 4 lub art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. a.

7. Całkowita nieściągalność zachodzi również w przypadku, gdy osoba prawna lub jednostka organizacyjna, o których mowa w ust. 6 pkt 3, pomimo niewykreślenia z właściwego rejestru faktycznie nie istnieje.

8. Dysponent Funduszu może umorzyć należność w całości lub w części, gdy postępowanie egzekucyjne w stosunku do osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej albo przedsiębiorców, którzy trwale zaprzestali prowadzenia działalności gospodarczej, zostało umorzone w całości z urzędu.

9. W razie wystąpienia przesłanek, o których mowa w ust. 3–8, marszałek województwa właściwy ze względu na siedzibę pracodawcy wnioskuje do dysponenta Funduszu o określenie warunków zwrotu należności, w szczególności rozłożenie na raty, odroczenie terminu spłaty należności lub odstąpienie w całości lub w części od dochodzenia zwrotu należności lub umorzenie w całości lub w części należności.

10. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do wypłaty świadczeń w przypadkach, o których mowa w art. 17 ust. 1.

11.²⁶⁾ Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 9 oraz w art. 23a ust. 4, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowości i szybkości postępowania.

Art. 23a.²⁷⁾ 1. Dysponent Funduszu może upoważnić marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę pracodawcy do wyrażania zgody, o której mowa w art. 151 ust. 2 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne.

2. W przypadku braku wyrażenia przez marszałka województwa zgody, o której mowa w art. 151 ust. 2 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, oraz w odniesieniu do wierzytelności Funduszu nieobjętych układem w postępowaniu restrukturyzacyjnym, dysponent Funduszu może zawrzeć z dłużnikiem, który zawarł układ z wierzycielami w postępowaniu restrukturyzacyjnym, porozumienie w przedmiocie określenia warunków zwrotu należności, w szczególności rozłożyć na raty lub odroczyć termin spłaty należności, jeżeli prowadzi to do zwrotu należności w całości.

3. Jeżeli warunki zwrotu, o których mowa w ust. 2, stanowią pomoc publiczną, porozumienie może zostać zawarte wyłącznie zgodnie z przepisami Prawa restrukturyzacyjnego dotyczącymi pomocy publicznej na restrukturyzację.

4. W przypadku wystąpienia przesłanek, o których mowa w ust. 2, marszałek województwa właściwy ze względu na siedzibę pracodawcy wnioskuje do dysponenta Funduszu o określenie warunków zwrotu należności.

Rozdział 6

Finansowanie Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

Art. 24. 1. Fundusz jest państwowym funduszem celowym.

2. Dysponentem Funduszu jest minister właściwy do spraw pracy.

3. Dysponent Funduszu:

- 1) może nabywać prawa i zaciągać zobowiązania, z zastrzeżeniem art. 26, pozywać i być pozywany;
- 2) prowadzi sprawy i występuje w obrocie prawnym pod nazwą Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z siedzibą w Warszawie. Adresem dysponenta Funduszu jest adres jego siedziby.

4. Prawo reprezentacji Funduszu przysługuje dysponentowi Funduszu oraz działającym w jego imieniu, w oparciu i w zakresie udzielonego pełnomocnictwa pełnomocnikom dysponenta tego Funduszu.

5. Mienie Funduszu zaewidencjonowane w księgach, dysponent Funduszu może wdzierżawić lub wynająć osobom fizycznym lub prawnym, na zasadach określonych w przepisach Kodeksu cywilnego.

²⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 438 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 2016 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy oraz ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. poz. 827), która weszła w życie z dniem 25 czerwca 2016 r.

²⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 438 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

6. Mienie Funduszu, dysponent Funduszu może przekazać w zarząd polegający na gospodarowaniu wydzieloną częścią tego mienia w imieniu dysponenta Funduszu, na podstawie umowy na czas oznaczony nieodpłatnie lub za wynagrodzeniem lub w użytkowanie na czas oznaczony nieodpłatnie lub za wynagrodzeniem na rzecz Funduszu.

7. Przekazanie nieruchomości w nieodpłatne użytkowanie możliwe jest, pod warunkiem że całość użytkowanej nieruchomości przeznaczona jest wyłącznie na cele związane z realizacją zadań Funduszu.

Art. 25. 1. Dochodami Funduszu są:

- 1) składki płacone przez pracodawców;
- 2) odsetki od wolnych środków przekazanych w zarządzanie zgodnie z przepisami o finansach publicznych;
- 3) zapisy i darowizny;
- 4) dobrowolne wpłaty pracodawców;
- 5) odsetki od zwrotu sum wypłaconych tytułem świadczeń, zwróconych po terminie;
- 6) dodatnia różnica wartości ze sprzedaży nieruchomości i praw z nią związanych i jej równowartości, o której mowa w ust. 2;
- 7) dotacja budżetowa;
- 8) dochody z tytułu zbycia akcji i udziałów objętych przez Fundusz przed dniem 1 stycznia 2002 r.;
- 9) środki pochodzące z funduszy celowych;
- 10) inne dochody.

2. Przychodami Funduszu są:

- 1) zwroty sum wypłaconych z tytułu świadczeń pracowniczych oraz równowartość w nieruchomościach i związanych z nimi praw przejętych przez dysponenta Funduszu za niespłacone w terminie wierzytelności z tytułu wypłaconych świadczeń oraz ustanowionych zabezpieczeń;
- 2) należności z tytułu najmu i dzierżawy mienia;
- 3) inne przychody określone w odrębnych przepisach.

3. Wymienione w ust. 1 i 2 dochody i przychody są przekazywane na rachunek bankowy Funduszu.

Art. 26. Dysponent Funduszu może, za zgodą ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zaciągać kredyty i pożyczki na zaspokojenie roszczeń, o których mowa w art. 12.

Art. 26a. Dysponent Funduszu może podejmować działania związane z realizacją ustawowych zadań z wykorzystaniem środków zagranicznych.

Art. 27. 1. Środki Funduszu przeznaczają się na finansowanie świadczeń, o których mowa w art. 14, z tytułu roszczeń, o których mowa w art. 12, oraz na pokrycie kosztów dochodzenia zwrotu i egzekucji należności Funduszu, a także kosztów, o których mowa w art. 31 ust. 3.

1a. Środki Funduszu przeznaczają się również na finansowanie zadań wynikających z innych ustaw. Dysponent Funduszu może dokonywać przesunięć przewidzianych w planie Funduszu kwot na finansowanie poszczególnych zadań oraz na finansowanie nowych, nieprzewidzianych w planie zadań w przypadku ich wprowadzenia ustawą, z tym jednak że łączna kwota środków na finansowanie zadań wynikających z ochrony roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy nie powinna zostać zmniejszona w celu jej przeznaczenia na inne cele.

2. (uchylony)

3. Dysponent Funduszu przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy samorządu województwa środki Funduszu na realizację zadań związanych z zaspokojeniem roszczeń, a także dochodzeniem ich zwrotu w zakresie i na zasadach określonych w ustawie, środki na sfinansowanie kosztów zatrudnienia osób, o których mowa w art. 31 ust. 3, oraz na sfinansowanie kosztów obsługi związanych z realizacją zadań.

4. Środki Funduszu przekazywane na rachunek bankowy mogą być wykorzystywane wyłącznie na zadania określone w ust. 3.

Art. 27a. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji dotyczących gospodarki środkami Funduszu, przekazywanych przez marszałków województw dysponentowi Funduszu, oraz terminy ich przekazywania, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowej gospodarki środkami Funduszu.

Art. 28. 1. Składki na Fundusz, o których mowa w art. 9, obciążają koszty działalności pracodawców.

2. Pracodawca po dacie jego niewypłacalności nie ma obowiązku opłacania składek na Fundusz.

Art. 29. 1. Składkę na Fundusz ustala się od wypłat stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963).

2. Wysokość składki na Fundusz określa ustawa budżetowa.

3. Do czasu określenia wysokości składki w ustawie budżetowej stosuje się składkę w wysokości ustalonej na rok poprzedni. Po ustaleniu wysokości składki w ustawie budżetowej płatnicy składek dokonują korekty wysokości wpłat od początku roku budżetowego w pierwszym miesiącu następującym po miesiącu, w którym została ogłoszona ustawa budżetowa.

Art. 30. 1. Poboru składek na Fundusz dokonuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych w okresach miesięcznych, łącznie ze składkami na ubezpieczenia społeczne, a kwoty pobrane tytułem składek przekazuje na rachunek bankowy Funduszu w terminie do 15. dnia następnego miesiąca.

2. W zakresie poboru składek na Fundusz, egzekucji tych składek, wymierzania odsetek za zwłokę oraz dodatkowej opłaty i grzywny z tytułu nieopłacenia składek w terminie stosuje się przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

3. Koszty poboru składek na Fundusz obciążają rachunek bankowy Funduszu i są zwracane Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w wysokości 0,5% wpływów składek na Fundusz.

4.²⁸⁾ W przypadku nieprzekazania składek na rachunek bankowy Funduszu w terminach, o których mowa w ust. 1, od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należne są odsetki ustawowe za opóźnienie.

Rozdział 7

Zadania władzy publicznej

Art. 31. 1. Określone w ustawie zadania z zakresu ochrony roszczeń pracowniczych realizują minister właściwy do spraw pracy oraz marszałkowie województw przy pomocy wojewódzkich urzędów pracy.

2. Marszałkowie województw sporządzają corocznie, w terminach określonych przez dysponenta Funduszu, wkłady do planów finansowych.

3. Środki na wynagrodzenia pracowników wykonujących zadania w zakresie ochrony roszczeń pracowniczych oraz na pozostałe koszty obsługi marszałkowie województw otrzymują na podstawie limitów określonych przez dysponenta Funduszu w planie finansowym Funduszu.

Art. 32. (uchylony)

Art. 33. (uchylony)

Art. 34. (uchylony)

Art. 35. (uchylony)

Art. 36. (uchylony)

Art. 37. (uchylony)

Art. 38. (uchylony)

Art. 39. 1.²⁹⁾ Organem opiniodawczo-doradczym dysponenta Funduszu w sprawach Funduszu jest Rada Rynku Pracy, powołana na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

2. Do zadań Rady w sprawach, o których mowa w ust. 1, należy w szczególności:

- 1) opiniowanie rocznych projektów planów finansowych Funduszu oraz sprawozdań z wykonania tych planów;
- 2) wyrażanie opinii w sprawach zaciągania kredytów i pożyczek, o których mowa w art. 26.
- 3) (uchylony)
- 4) (uchylony)

²⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 33 pkt 1 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1830), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 10 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

Rozdział 7a

Kontrola

Art. 39a. 1. Dysponent Funduszu może przeprowadzać u marszałka województwa kontrole w zakresie:

- 1) wydatkowania środków Funduszu zgodnie z przeznaczeniem;
- 2) przestrzegania zasad i trybu wydatkowania środków Funduszu;
- 3) właściwego dokumentowania oraz rozliczania otrzymanych i wydatkowanych środków Funduszu;
- 4) prawidłowości dochodzenia roszczeń na rzecz Funduszu;
- 5) prawidłowości wykonania planu finansowego.

2. Kontrolowany jest obowiązany udostępnić wszelkie dokumenty i udzielać wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli.

Art. 39b. 1. Czynności, o których mowa w art. 39a, w imieniu i z upoważnienia dysponenta Funduszu, przeprowadza pracownik urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy, zwany dalej „kontrolerem”.

2. Kontroler, przeprowadzając czynności, o których mowa w art. 39a, jest obowiązany do okazania legitymacji służbowej oraz imiennego upoważnienia wskazującego marszałka województwa, którego czynności te dotyczą.

Art. 39c. 1. Dysponent Funduszu w wyniku przeprowadzonych przez kontrolera czynności, o których mowa w art. 39a, może przekazać marszałkowi województwa zalecenia.

2. Marszałek województwa, u którego przeprowadzono czynności kontrolne, może, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zaleceń, zgłosić do nich zastrzeżenia.

3. Dysponent Funduszu ustosunkowuje się do zastrzeżeń w terminie 14 dni od dnia ich doręczenia.

4. W przypadku nieuwzględnienia przez dysponenta Funduszu zastrzeżeń marszałek województwa, w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji o nieuwzględnieniu zastrzeżeń, jest obowiązany do powiadomienia dysponenta Funduszu o realizacji zaleceń.

5. W przypadku uwzględnienia przez dysponenta Funduszu zastrzeżeń marszałek województwa, w terminie 30 dni, jest obowiązany do powiadomienia dysponenta Funduszu o realizacji zaleceń, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem zmian wynikających z zastrzeżeń.

Art. 39d. 1. Dysponent Funduszu może nałożyć na marszałka województwa odpowiedzialnego za nierealizowanie zaleceń, o których mowa w art. 39c, lub nieudostępnienie dokumentów lub nieudzielanie wyjaśnień, o których mowa w art. 39a ust. 2, karę pieniężną w wysokości do trzykrotnego miesięcznego jego wynagrodzenia, wliczonego na podstawie wynagrodzenia za ostatnie 3 miesiące poprzedzające miesiąc, w którym nałożono karę, niezależnie od innych środków przewidzianych przepisami prawa.

2. Karę pieniężną wymierza dysponent Funduszu w drodze decyzji administracyjnej, biorąc pod uwagę rozmiar, stopień i społeczną szkodliwość stwierdzonych uchybień.

3.³⁰⁾ Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie pobiera się odsetki ustawowe za opóźnienie.

4.³⁰⁾ Egzekucja kary pieniężnej wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 3, następuje w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2016 r. poz. 599 i 868).

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 40–42. (pominięte)

Art. 43. 1. Osoby będące byłymi pracownikami lub członkami rodzin zmarłych pracowników lub zmarłych byłych pracowników, uprawnionymi do renty rodzinnej, których roszczenia pracownicze nie zostały zaspokojone przez syndyka, likwidatora lub byłego niewypłacalnego pracodawcę, pomimo prawomocnego wyroku sądu przeciwko tym podmiotom, mogą w terminie do dnia 30 czerwca 2007 r. wystąpić z pisemnym wnioskiem do kierownika Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych o wypłatę świadczeń ze środków Funduszu z tytułu niezaspokojonych roszczeń, w zakresie zgodnym z art. 6 i 6a ustawy, o której mowa w art. 50 pkt 1 w brzmieniu obowiązującym w okresie, za który roszczenia nie zostały zaspokojone.

³⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 33 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 28.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie do roszczeń pracowniczych, do których uprawnienie powstało przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a z tytułu których świadczenia ze środków Funduszu nie mogły być wypłacone z powodu niezłożenia wniosku do Funduszu, o którym mowa w ust. 1, niespełnienia wymogów dotyczących okresów, o których mowa w art. 6 lub terminów, o których mowa w art. 7 ustawy, o której mowa w art. 50 pkt 1 w brzmieniu obowiązującym w okresie, za który roszczenia nie zostały zaspokojone.

3. Przepisy ust. 1 i 2 mają również zastosowanie, z wyłączeniem warunku prawomocnego wyroku sądu przeciwko syndykowi, likwidatorowi lub byłemu niewypłacalnemu pracodawcy, w przypadkach, gdy świadczenia ze środków Funduszu nie mogły być wypłacone w związku z art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców (Dz. U. poz. 1287, z późn. zm.³¹⁾).

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać określenie syndyka, likwidatora lub niewypłacalnego pracodawcy oraz wskazanie tytułów roszczeń, o których mowa w ust. 1, oraz ich wysokości. Do wniosku należy dołączyć prawomocne orzeczenie sądu, o którym mowa w ust. 1, oraz dokumenty potwierdzające bezskuteczność przeprowadzonej egzekucji lub bezskuteczność ich dochodzenia w postępowaniu likwidacyjnym lub upadłościowym prowadzonym wobec niewypłacalnego pracodawcy, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, orzeczenie sądu nie jest wymagane.

6. Zaspokojeniu ze środków Funduszu podlegają należności główne.

7. Do wypłaty świadczeń, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio art. 7 ust. 3 i 4, art. 8, art. 9 ust. 1 i art. 10 ustawy, o której mowa w art. 50 pkt 1 w brzmieniu obowiązującym w okresie, za który roszczenia nie zostały zaspokojone, oraz art. 291 § 5 Kodeksu pracy.

Art. 44. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy zatrudnieni dotychczas w Krajowym Biurze Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz w Biurach Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stają się pracownikami odpowiednio Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Biur Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Dyrektor Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i kierownicy Biur, o których mowa w art. 12 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 50 pkt 1, powołani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują dotychczasowe warunki pracy i płacy.

Art. 45. Z dniem wejścia w życie ustawy środki pieniężne, aktywa trwałe i inne składniki majątkowe, należności i zobowiązania Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych utworzonego na podstawie ustawy wymienionej w art. 50 pkt 1 stają się środkami pieniężnymi, aktywami trwałymi i innymi składnikami majątkowymi, należnościami i zobowiązaniami Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 46. 1. W sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do wykazów uzupełniających złożonych po dniu wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, jeżeli przed tym dniem był złożony wykaz zbiorczy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 50 pkt 1.

3. Z dniem wejścia w życie ustawy stronami umów zawartych przez:

- 1) Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych reprezentowany przez Dyrektora Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w art. 12 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 50 pkt 1, staje się Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych reprezentowany przez Dyrektora Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w art. 31 ust. 2 niniejszej ustawy;
- 2) Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych reprezentowany przez kierowników Biur Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o których mowa w art. 12 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 50 pkt 1, staje się odpowiednio Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych reprezentowany przez kierowników Biur Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o których mowa w art. 31 ust. 3 niniejszej ustawy;
- 3) Dyrektora Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub przez kierowników Biur Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o których mowa w art. 12 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 50 pkt 1, stają się odpowiednio Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych reprezentowany przez Dyrektora Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych reprezentowany przez kierowników Biur Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o których mowa w art. 31 ust. 2 i 3 niniejszej ustawy;

³¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. poz. 498 i 1956, z 2004 r. poz. 745, z 2005 r. poz. 851 oraz z 2011 r. poz. 1378.

- 4) Krajowe Biuro Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Biura Terenowe Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o których mowa w art. 12 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 50 pkt 1, stają się odpowiednio Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych reprezentowany przez Dyrektora Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub odpowiednio Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych reprezentowany przez kierowników Biur Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o których mowa w art. 31 ust. 2 i 3 niniejszej ustawy.

4. W toczących się postępowaniach administracyjnych i sądowych, których stronami są kierownicy Biur, o których mowa w art. 12 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 50 pkt 1, stronami stają się z dniem wejścia w życie ustawy odpowiednio kierownicy Biur, o których mowa w art. 31 ust. 3 niniejszej ustawy.

Art. 47. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 50 pkt 1, zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 48. 1. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o przepisach lub ustawie wymienionej w art. 50 pkt 1, należy przez to rozumieć odpowiednio przepisy niniejszej ustawy lub niniejszą ustawę.

2. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, należy przez to rozumieć Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 49. (pominięty)

Art. 50. Traci moc:

- 1) ustawa z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2002 r. poz. 85, z późn. zm.³²⁾);
- 2) ustawa z dnia 28 czerwca 1995 r. o zaspokajaniu ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych niektórych świadczeń przysługujących emerytom i rencistom (Dz. U. poz. 436 oraz z 1996 r. poz. 267).

Art. 51. Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia³³⁾.

³²⁾ Zmiany wymieniowej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. poz. 1088, 1287 i 1673, z 2003 r. poz. 2037 i 2271, z 2004 r. poz. 1264 i 2703 oraz z 2005 r. poz. 1110.

³³⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 5 września 2006 r.